

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2018 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2018 r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³.

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.finance.mf.gov.pl Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SprawozdanieSP-1/SP-1 2018 część A BAZA DANYCH.

¹ Stan na 14 czerwca 2018 r.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 z późn. zm.

³ Dz. U. z 2017 r. poz. 2455

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2018 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki w zł/ (budowle w %)
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,91
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	4,63
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,48
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,04
Budynki:	
mieszkalne	0,77
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	23,10
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	10,80
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,70
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	7,77
Budowle	2,00

W 2018 r. jedynie 53 gminy z 2478 zdecydowały się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku. W tej liczbie były 4 miasta na prawach powiatu, 8 gmin miejskich, 28 gmin wiejskich i 13 gmin miejsko-wiejskich. Gminy te nie wprowadziły też dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie zróżnicowały stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Znacznie częściej

⁴ W 2018 r. 14 gmin nie uchwaliło stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, 1 gmina nie uchwaliła stawki podatku dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym.

stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania, dodatkowo nie różnicując wysokości danej stawki.

Gminy stosujące jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w maksymalnej wysokości *.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	344 (14,5%)	15 (25,9 %)	39 (17,8%)	213 (14,1%)	77 (13,2%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	1 101 (44,4%)	18 (27,3%)	69 (29,2%)	733 (47,4%)	281 (44,7%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	195 (9,4%)	10 (17,5%)	22 (10,3%)	123 (9,4%)	40 (8,0%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	1 080 (43,9%)	26 (39,4%)	76 (32,5%)	699 (45,4%)	279 (44,7%)
Budynki:					
mieszkalne	327 (13,3%)	12 (18,5%)	27 (11,7%)	204 (13,3%)	84 (13,5%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	165 (7,3%)	7 (14,3%)	25 (12,8%)	98 (6,7%)	35 (6,4%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	943 (38,1%)	19 (28,8%)	62 (26,3%)	631 (40,8%)	231 (36,7%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	978 (39,6%)	20 (32,3%)	71 (30,2%)	630 (40,8%)	257 (41,0%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	142 (8,3%)	11 (22,9%)	23 (14,5%)	78 (7,0%)	30 (8,0%)
Budowle	2 127 (100%)	54 (100%)	200 (100%)	1 386 (100%)	487 (100%)

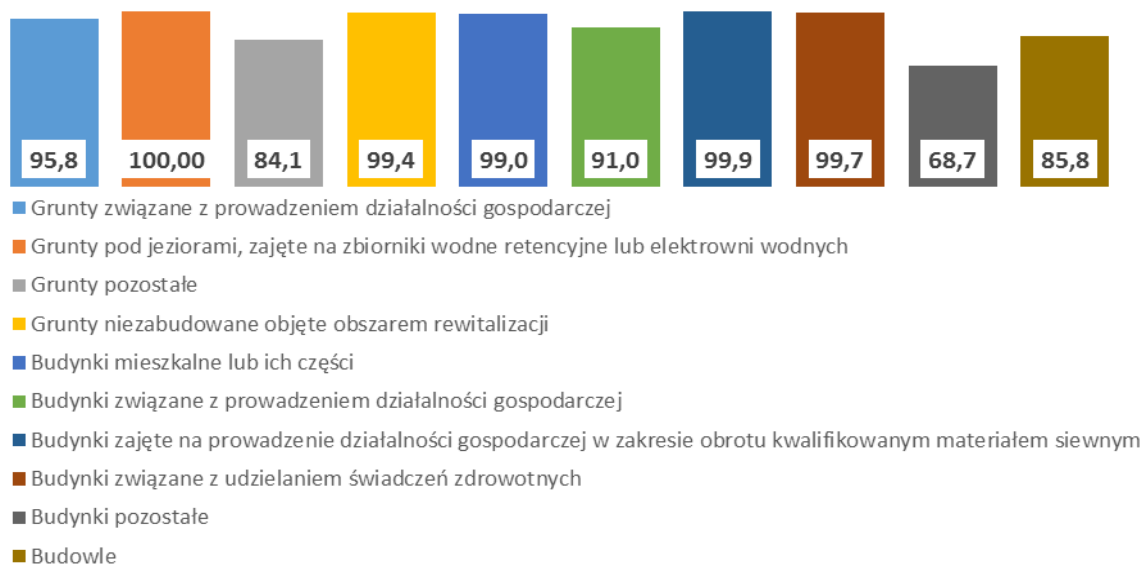
**Udział* – udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w maksymalnej wysokości do liczby gmin stosujących jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości (tj. gmin nieróżnicujących danej stawki).

Liczba gmin stosujących jedną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które stosowały tylko jedną stawkę w opodatkowaniu budowli, uchwały ją w wysokości górnej granicy, tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwały stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych oraz gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, a także budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym. Stawki maksymalne często dotyczyły również opodatkowania budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była - jako jedyna stawka - w opodatkowaniu budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2018 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1, tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości możliwa jest do ustalenia wyłącznie w odniesieniu do gmin, które stosują tylko jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania i tym samym nie dokonały ich różnicowania. Takie podejście metodologiczne wynika z braku danych o podstawie wymiaru odnoszonej do poszczególnych stawek, co uniemożliwia wyliczenie średniej wysokości stawki w gminach różnicujących poszczególne stawki. Wyliczenie to będzie możliwe po uzyskaniu danych z części B sprawozdania SP-1, tj. danych o podstawach opodatkowania w podatku od nieruchomości. Jednocześnie prezentacja średnich dla gmin nieróżnicujących wybranych stawek jest uzasadniona relatywnie dużą liczbą takich gmin. Udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2018 r. od 68,7% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych.

**Udział gmin stosujących jedną stawkę
dla danego przedmiotu opodatkowania w liczbie gmin ogółem w %**

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości*.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,80 (87,9%)	0,85 (93,4%)	0,83 (91,2%)	0,79 (86,8%)	0,81 (89,0%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	4,43 (95,7%)	4,45 (96,1%)	4,38 (94,6%)	4,42 (95,5%)	4,45 (96,1%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,31 (64,6%)	0,39 (81,3%)	0,35 (72,9%)	0,29 (60,4%)	0,31 (64,6%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2,65 (87,2%)	2,84 (93,4%)	2,63 (86,5%)	2,63 (86,5%)	2,67 (87,8%)

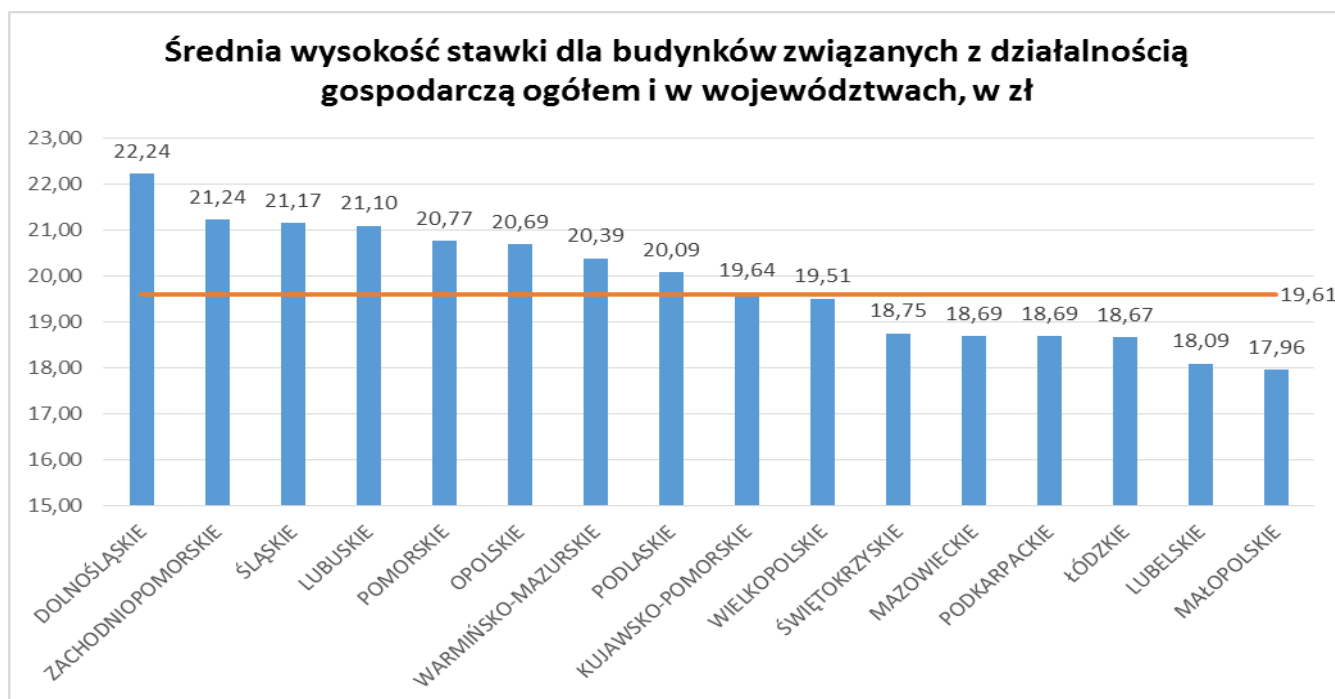
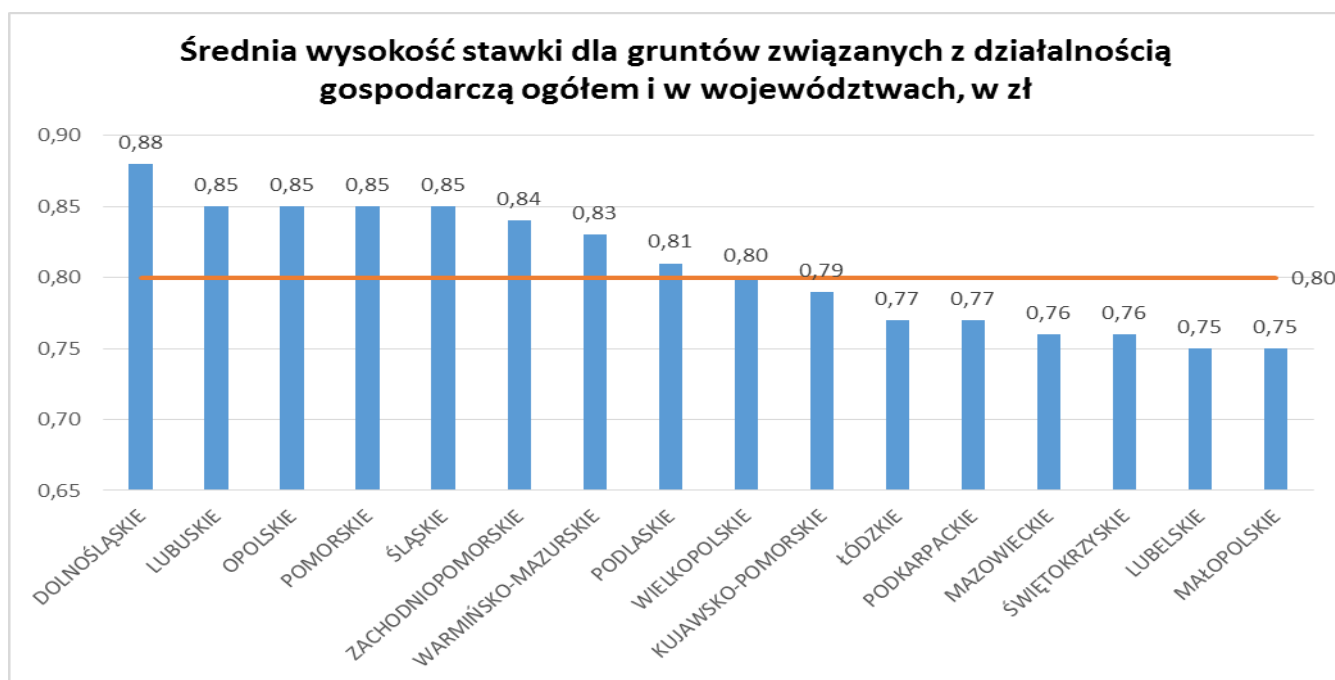
Budynki:					
mieszkalne	0,63 (81,2%)	0,69 (89,6%)	0,68 (88,3%)	0,60 (77,9%)	0,65 (84,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	19,61 (84,9%)	22,13 (95,8%)	21,43 (92,8%)	19,13 (82,8%)	20,03 (86,7%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	9,98 (92,4%)	10,29 (94,2%)	10,21 (94,5%)	9,89 (91,6%)	10,08 (93,3%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,45 (94,7%)	4,44 (94,5%)	4,48 (95,3%)	4,41 (93,8%)	4,53 (96,4%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	5,47 (70,4%)	7,10 (91,4%)	6,72 (86,5%)	5,17 (66,5%)	5,64 (72,6%)
Budowle	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)

*Średnie stawki wyrażone w zł, z wyjątkiem stawki dla budowli wyrażonej w %

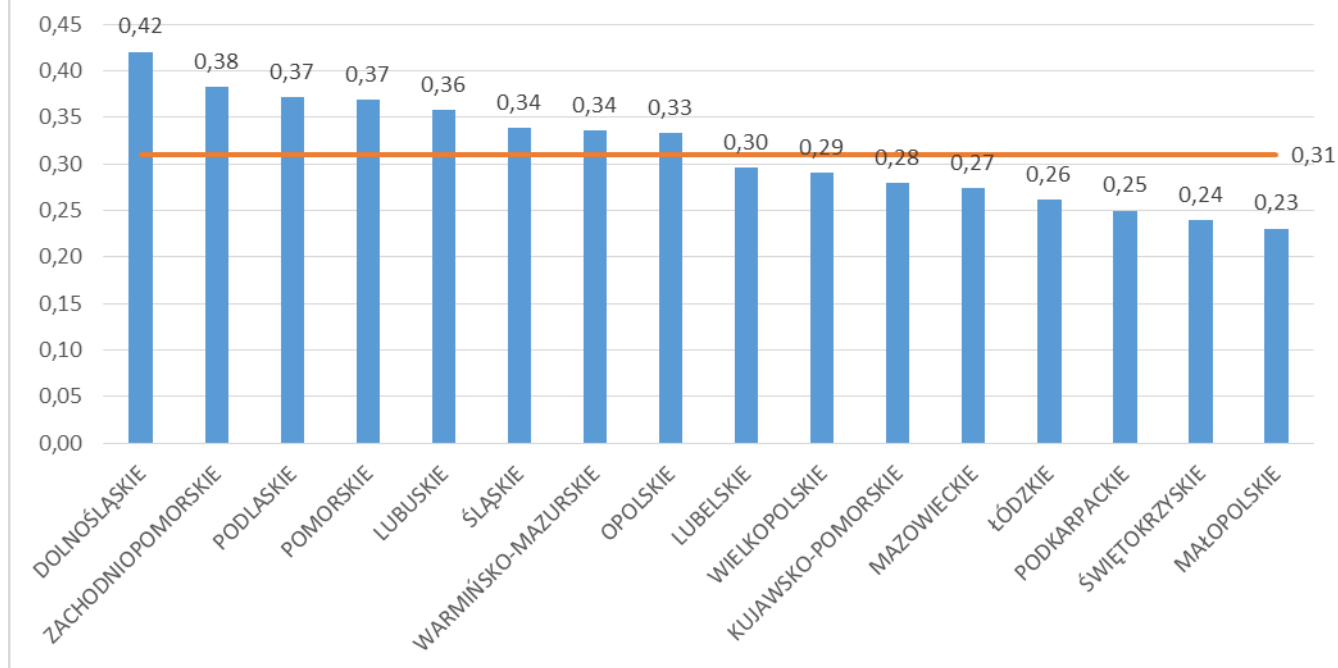
Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości 35,4% dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,31 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,48 zł za 1 m² powierzchni. Blisko 30% obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła w przypadku budynków pozostałych, co oznacza średnią stawkę w wysokości 5,47 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 7,77 zł za 1 m² powierzchni użytkowej. Należy jednak wziąć pod uwagę, że na faktyczną wysokość podatku, poza stawką podatkową, ma również wpływ możliwość udzielania przez gminy zwolnień na podstawie uchwał podejmowanych przez rady gminy.

Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest blisko o 25 punktów procentowych wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości około 21 punktów procentowych, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

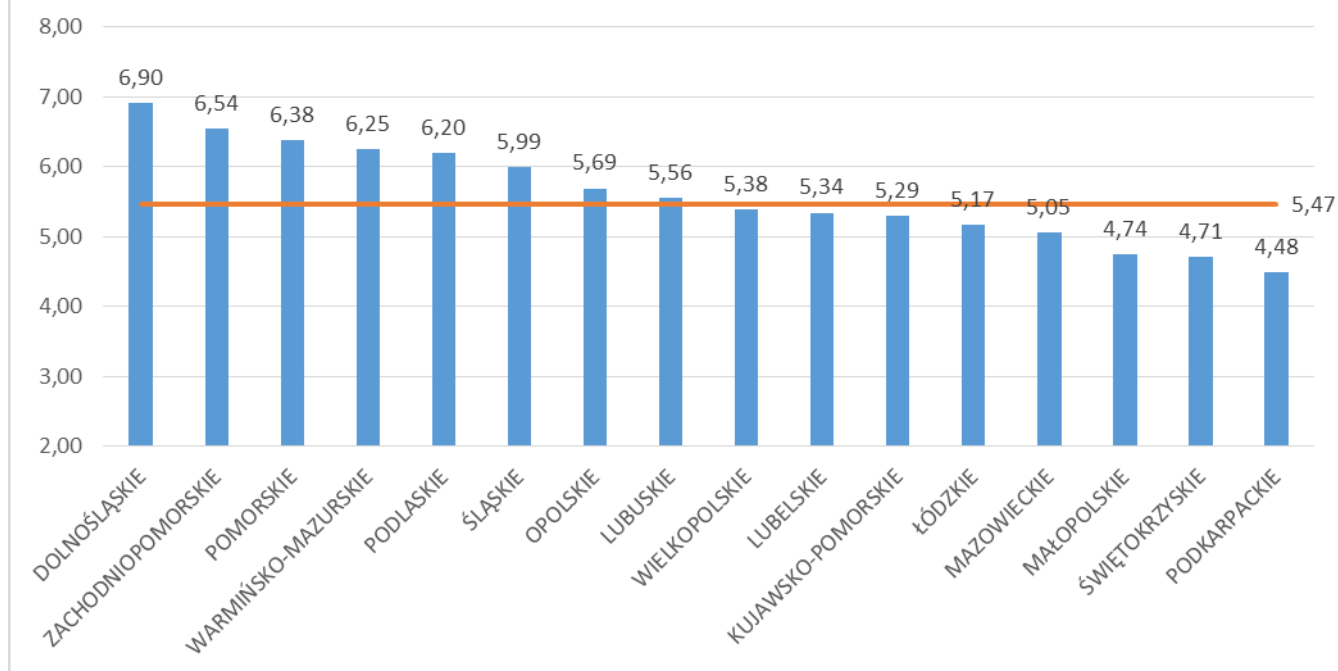
Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest małopolskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach, w zł

Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach, w zł

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	105 (4,2%)	8 (12,1 %)	17 (7,2%)	36 (2,3%)	44 (7,0%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	395 (15,9%)	9 (13,6%)	23 (9,7%)	233 (15,1%)	130 (20,7%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
Budynki:					
mieszkalne	26 (1,0%)	1 (1,5%)	5 (2,1%)	11 (0,7%)	9 (1,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	222 (9,0%)	17 (25,8%)	41 (17,4%)	78 (5,0%)	86 (13,7%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 (0,0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	0 (0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	8 (0,3%)	4 (6,1%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	2 (0,3%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	775 (31,3%)	18 (27,3%)	77 (32,6%)	426 (27,5%)	254 (40,4%)
Budowle	351 (14,2%)	12 (18,2%)	36 (15,3%)	161 (10,4%)	142 (22,6%)

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, bowiem ponad 30% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Blisko 16% gmin zróżnicowało stawkę dla gruntów pozostałych i nieco powyżej 14% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli.

Miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych: odpowiednio 27,3% i 32,6% tego typu gmin, a także stawkę dla budynków związanych z działalnością gospodarczą: odpowiednio 25,8% i 17,4% tego typu gmin. Ponad 40% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych, tego typu gminy chętnie też różnicowały stawki dla: budowli (22,6%) oraz gruntów pozostałych (20,7%). Gminy wiejskie zdecydowanie najczęściej uchwalały więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych (27,5% tego typu gmin).

Żadna gmina nie uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych. Tylko jedna gmina (wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (8 gmin ogółem, w tym 4 miasta na prawach powiatu) i stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (2 gminy). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2018 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 52,49 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 131,23 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2018 r. wynosiła natomiast 197,06 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 43,35 zł za 1 ha powierzchni lasu.

Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

Ponad 41% gmin ogółem, tj. 1031 gmin zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2018 r. Wśród tych gmin znalazły się 742 gminy wiejskie, co stanowi blisko 50% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy miejskie, w tym zwłaszcza miasta na prawach powiatu: odpowiednio 16,5% i 3% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w tych gminach wynosiła 44,74 zł, tj. nieco ponad 85% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonały miasta na prawach powiatu i gminy miejskie, odpowiednio średnia cena skupu wynosiła 20,63 zł, tj. około 39% stawki maksymalnej i 42,42 zł, tj. blisko 81% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia stawka wynosiła 44,72 zł, tj. około 85% stawki maksymalnej. Najwyższa średnia stawka podatku rolnego w wysokości 45,35 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich obniżających cenę skupu żyta stanowiąc ponad 86% stawki maksymalnej.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem danego typu, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	2	3,0	20,63	39,30
Gminy miejskie	39	16,5	42,42	80,82
Gminy wiejskie	742	48,0	44,72	85,20
Gminy miejsko-wiejskie	248	39,4	45,35	86,40
Razem	1031	41,6	44,74	85,24

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim - 84% gmin z tego województwa, w najmniejszym stopniu z tego uprawnienia korzystały gminy województwa opolskiego - 5,6% gmin z tego województwa. Jednocześnie gminy z województwa lubelskiego dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta, średnio uchwalana przez nie cena była o blisko 20% niższa od średniej ceny skupu GUS.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
DOLNOŚLĄSKIE	27	16,0	45,07	85,86
KUJAWSKO-POMORSKIE	96	66,7	45,16	86,04
LUBELSKIE	179	84,0	42,05	80,11
LUBUSKIE	14	17,1	45,43	86,55
ŁÓDZKIE	97	54,8	44,76	85,27
MAŁOPOLSKIE	42	23,1	45,29	86,28
MAZOWIECKIE	208	66,2	45,09	85,90
OPOLSKIE	4	5,6	44,28	84,36
PODKARPACKIE	64	40,0	43,68	83,22
PODLASKIE	20	16,9	46,07	87,77
POMORSKIE	27	22,0	47,30	90,11
ŚLĄSKIE	26	15,6	44,20	84,21
ŚWIĘTOKRZYSKIE	75	73,5	43,68	83,22
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	23	19,8	49,02	93,39
WIELKOPOLSKIE	106	46,9	46,49	88,57
ZACHODNIOPOMORSKIE	23	20,2	49,40	94,11
Razem	1031	41,6	44,74	85,24

Jednocześnie po uwzględnieniu pozostałych 1447 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2018 r. 49,27 zł, co stanowi 93,9% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS. Najniższa średnia stawka stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	52,10	98,2
Gminy miejskie	50,38	96,8
Gminy wiejskie	48,76	92,9
Gminy miejsko-wiejskie	49,68	94,6
Ogółem	49,27	93,9

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna zaledwie 107 gmin, to jest 4,3 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin, było 5 gmin miejskich, 83 gminy wiejskie i 19 gmin typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 159,57 zł, stanowiąc ponad 80% stawki maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała w gminach miejskich i wynosiła 141,37 zł, tj. blisko 72% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła 157,26 zł, tj. blisko 80% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 174,48 zł, tj. około 89% średniej ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny skupu drewna w 2018 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem danego typu, w %	Średnia cena drewna, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	5	2,1	141,37	71,74
Gminy wiejskie	83	5,4	157,26	79,80
Gminy miejsko-wiejskie	19	3,0	174,48	88,54
Razem	107	4,3	159,57	80,98

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego, ponad 12% gmin z tego województwa i lubelskiego, ponad 11% gmin z tego województwa. Żadna z gmin województwa warmińsko-mazurskiego nie obniżyła średniej ceny skupu drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do ośmiu gmin.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
DOLNOŚLĄSKIE	1	0,6	0,05	0,03
KUJAWSKO-POMORSKIE	6	4,2	184,81	93,78
LUBELSKIE	24	11,3	159,17	80,77
LUBUSKIE	1	1,2	171,05	86,80
ŁÓDZKIE	8	4,5	143,43	72,78
MAŁOPOLSKIE	6	3,3	165,89	84,18
MAZOWIECKIE	39	12,4	156,68	79,51
OPOLSKIE	1	1,4	187,20	95,00
PODKARPACKIE	6	3,8	166,61	84,55
PODLASKIE	3	2,5	151,00	76,63
POMORSKIE	1	0,8	167,50	85,00
ŚLĄSKIE	3	1,8	163,86	83,15
ŚWIĘTOKRZYSKIE	5	4,9	169,01	85,77
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	0	-	-	-
WIELKOPOLSKIE	2	0,9	189,93	96,38
ZACHODNIOPOMORSKIE	1	0,9	197,00	99,97
Razem	107	4,3	159,57	80,98

Po uwzględnieniu pozostałych 2371 gmin, czyli blisko 96% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2018 r. 195,44 zł co stanowi ponad 99% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS.

Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	197,06	100
Gminy miejskie	195,88	99,4
Gminy wiejskie	194,92	98,9
Gminy miejsko-wiejskie	196,38	99,7
Ogółem	195,44	99,2